

קיצור הדף היומי

יום שלישי, ט"ז בשבט תשפ"ב

מועד קטן • ו

ר"י: אבן מצויינת בסיד - תחתיה טמא, שתים בסיד, סיד גם ביניהן- ביניהן טמא, ואם לא- ביניהן טהור. ודתניא: שתים, אם יש חרישה ביניהן- טהור, ואם לא - **טמא!** - **נשהסיד יורד לכאן ולכאן**, ומחמת חרישה התקלף ונפל שם. ר"א: ארבעת צדדי שדה מצוינין- השדה טמאה, והציון לא, רק חלק מצוינין - טמא רק תחת הציון, דאין מרחיקין ציון שלא להפסיד את ארץ ישראל.

ויוצאין על הכלאים.

ואף שיצאו גם בט"ו באדר -

ר"א וריב"ח: חד: בכיר ואפיל, וחד: זרעים באדר וירקות במועד. מר"י: אם ניכר הכלאים יוצאין גם קודם. **והטעם שבמועד - ששכר פועלים זול**, והשכר מתרומת הלשכה. **ושיעור כלאים - כדתנן: רובע לסאה**, שאז **ימעט**, וכדתניא: דבראשונה **עוקרין הכלאים ומשליכין לבהמתן**, ושמחו שמנכש ומאכיל, התקינו שעוקרין ומשליכין על הדרכים, ועדיין שמחו שמנכש, לכן תיקנו שמפקרין השדה כולה.

ראב"י: מושכין המים מאילן לאילן, אבל לא ישקה כל השדה, זרעים שלא שתו לפני המועד - לא ישקם במועד כבית הבעל. וחכמים: מתירין בזה ובוזה כל השדה וזרעים שלא שתו, שמתירים בעל

ר"י: שדה מטוננת לחה והתייבשה מותר לכו"ע להשקות כולה, ותנ"ה. תניא לראב"י: א. רק זרעים ששתו לפני המועד מותר ב. שדה גריד בית בעל - אסור, חכמים: שניהם מותרים. רבינא: ש"מ מרבנן שמותר לרובץ לזלף בגינה למהר הגידול, כבגריד. • ת"ר: מרביצין שדה לבן בשביעית, אבל לא במועד - כראב"י. **והך דמרביצין בשניהם - כרבנן**, וה"ה השקאה. תניא אידך: מרביצין ערב שביעית לשביעית, ובשביעית למוצ"ש.

לזש"ק לש"א בן תרצה ולצ' בת מיכל.